

Midnattsropet

Nr 3 1977 • årg. 17 • pris kr 2:50

Maranata • Du vår Herre kom!

*Sök den
trygghet
som Jesus ger*

Jesus sade Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade så skall jag ge er ro

Text: Lars Andersson

Omslag: Ulla Christensen

Vi har varit med om en hård och kall vinter. Hårdare och kallare än på mycket länge därför att det också varit krisernas vinter med hotande arbetslöshet och täta uppmaningar om att dra åt svångremmen. På kyligt massmediaspråk har vi fått siffrorna och prognoserna som visar att otryggheten har krutpit allt närmare just din och min verklighet. Knappheten allt närmare våra middagsbord. Vi har verkligen upptäckt att trygghet är ett ord som få lyckats plocka ner från valaffischerna och placera in i vardagen.

När människor som nu, trots mer än 50 års politiskt arbete i demokratisk anda, ändå upplever osäkerheten och meningslöshet så påtagligt bevisar detta att politiskt arbete helt enkelt inte räcker till. Politik är en del av verkligheten, arbete en annan, visserligen fyllda av problem som måste lösas men när vi börjar lösa problemen är det viktigt att börja i rätt anda och inte förbiser den inre dimension som är grunden för hela vår tillvaro.

När Kristus kom till jorden uppmanade han folket att söka sitt rike först. Han sa också att "Guds rike är invärtes i eder" vilket visar att det inte kan kartläggas eller förändras av någon annan än dig själv. Det är den sidan av verkligheten som är så eftersatt i vårt samhälle och därför kan vi säga med eftertryck: Sök den trygghet som Jesus ger. En trygghet som i första hand gäller det

oerhörda i vår tillvaro att vi är en del av evigheten. Det är den trygghet som gör den enklaste vardag meningsfull.

Vem var då denne Jesus. Framtidens människa? Den förste socialisten? Svaret är mycket större och mycket enklare. Han var Gud i människogestalt. Han kom ifrån det centrum varifrån all rättvisa och all skapande kraft utgår.

Hans ankomst var förutsagd av profeterna sedan århundraden. Men när han kom var det ingen som kände igen honom. Därför att folket sedan generationer hade förknippat religion med tempel, präster, dyrbara offer, social överlägsenhet och titlar som gick i arv. Templet och prästerna tillhörde mycket riktigt den judiska religionen som instiftats av Gud själv men efter ett par årtusenden var judendomen misshandlad, fylld av korruption, maktgalenskap och förtryck. Men Gud hade också lovat att sända en ny ledare som skulle befria folket och Gud valde just den religiösa, politiska och sociala situation som är förknippad med Jesu framträdande.

Från de första trettio åren av Jesu liv får vi bara några korta glimtar i evangelierna. Men det är uppenbart att han dagligen arbetade i fadern Josefs snickeriverkstad. Byggnationen var på uppåtgående. Det var högkonjunktur i Nasaret.

Att Jesus kom från just Nasaret användes ofta av de religiösa ledarna som ett argument mot honom. Alla väntade Messias men absolut inte från Nasaret, arbetarstaden som också var fylld av kringresande affärsmän från Östern och romerska soldater. Men när Gud kommer i människogestalt går han till de utstötta till de lidande och förtryckta för att ge befrielse.

Jesus var klart medveten om sin utstakade väg och det heter i Matteus 4 att Jesus sedan Johannes blivit fängslad lämnade Nasaret och bosatte sig i Kapernaum i Sebulons och Neftalims område för att det skulle fullbordas som var sagt genom profeten Jesaja: "Sebulons land och Neftalims land hedningarnas Galileen det folk som satt i

Är du marknadsprenumerant?

Ni kanske håller tidningen i er hand för första gången. Antagligen fick ni den med vid skivköpet på marknaden. Vi har nämligen som vana att låta de som inhandlat en grammofonskiva eller ett kassetband få tidningen Midnattsropet hemskickat fem nr gratis.

Inte som ett reklamtrick eller med ett kommersiellt syfte bakom utan som en hälsning och påminnelse om att Jesus lever och att Hans förkunnelse och budskap är oerhört aktuellt idag.

Vi är ungdomar som har upplevt den Jesus i våra liv och valt att en annan väg och livsstil. Vår enda önskan är att så ut evangelium nu för att så många människor som möjligt skall kunna vägledas fram till frälsning. Med hopp om att tidningen, skivan eller kassetbandet skall komma att bli till vägsnelse.

Hälsningar Thorbjörn Helmner.

mörkret fick se ett stort ljus." Och just bland det arbetande folket, i hedningarnas Galileen, börjar Jesus sin förkunnargärning.

Och en vanlig vardag, fylld av arbete och slit kallar han sina första medarbetare. Fiskare vid Genesaret.

— Följ mig så skall jag göra er till människofiskare...! ropade Jesus. De lämnade sina båtar och jobbet för ett högre värv. Nu var det inte så att Jesus föraktade kroppsarbetet. Men han kom med en ny ordning: Himmelriket först! Jesus sätter tillvarons absoluta mening i centrum och därmed är balansen upprättad för ett harmoniskt liv. (Kroppsarbetet var högt värderat i Israel vilket bevisas genom att uppsatta personer vid sidan om hade ett hantverk. Aposteln Paulus var ju också tältmakare vilket visar judarnas sunda inställning till arbetslivet).

Men då som nu hade folket satt försörjningsproblem och timliga omsorger i förgrunden. Och säkert hade även Jesus i sitt hem många gånger hört föräldrarnas samtal om bekymren med mat och kläder hus och hem och när Jesus träder fram inför folket säger han: — Kom till mig alla ni som arbetar och är betungade så skall jag giva er ro. Vilket budskap! Vilken religion! Aldrig tidigare hade dessa utslitna människor hört något liknande, och de kom ut till honom i stora skaror för att lyssna och få vägledning.

— Se på liljorna på marken, eller se på fåglarna. Se på den förnöjsamhet som besjälar hela naturen.

Lär av den, menade Jesus. Han ville peka på att bakom allt fanns Skaparens upprätthållande arm. Det fanns ett vakande öga och ett lyssnande öra för varje människa som beder.

Vi lever i ett välfärdssamhälle som yrvaket kommit underfund med att vår höga standard verkligen inte är någon självklarhet. Och genom den kris vi nu befinner oss i förstår vi bättre beroendet till ett större orsakssammanhang. Det är här som Jesu undervisning är så suverän därför att han pekar på ett ännu djupare orsakssammanhang: Sök först mitt rike så skall också allt det andra tillfalla er.

Nu kan vi inte klandra våra politiker för att de inte fått med denna Kristusdimension i sitt program. Men som ett resultat av ensidigheten kan vi peka på alla som utan synbar anledning slås ut mitt i all trygghet. Varför ligger drogerna och verklighetsflykten så nära till hands? I produktionen ökar kravet på den enskilde. På den som orkar och bär. Med barnen på daghem och sömntabletterna på nattduksbordet stressas man vidare in i ett allt omänskligare tillvaro. Men även till oss är Jesu ord riktade; — Kom till mig alla ni som arbetar och är betungade så skall jag giva er ro.

Och bakom detta löfte finns den djupaste garanti därför att Jesus verkligen gått till grunden med vår problematik. I sin död, då när han utlämnar sig till de oförstående judarna att korsfästas av romerska knektar, utplånar Kristus den gamla egoistiska naturen

DU KAN BLI FRÄLST

— Ingalunda skolen I dö...

Det var ormens ord till Eva när hon i lustgården stod i begrepp att ta av kunskapens träd på gott och ont. Hon ställdes inför ett val och hade att välja på att lyda Guds ord eller att gå sin egen väg.

Redan i de första kapitlen av bibeln kan vi alltså läsa vad som var huvudsynden och hur den fortsatt att sprida sin smitta till kommande generationer. Det var olydnad och uppror mot Gud, ett försök att frigöra sig från vad Gud hade bjudit människorna.

"Skulle då Gud hava sagt", ljöd det så förrädiskt till människorna och de började ifrågasätta Guds ord och vad han hade bjudit. Densamma synden som vi nu ser mångfaldigad hos människorna och som drivit dem allt längre bort från Gud.

Genom syndafallet blev gudsgemenskapen bruten och människan gömde sig för Gud. Härligheten från Gud var borta och människan var på flykt undan Guds ansikte. När gemenskapen med Gud var bruten trädde döden in i människosläktet. Synden, sjukdomen och döden blev härska över släktet. Människan förlorade sin bestämmelse, det som Gud ursprungligen hade tänkt om henne.

Men det slutar inte där. Det finns en väg till upprättelse och befrielse. Redan i lustgården lyser frälsningens löfte som en underbar stjärna upp mörkret för de första människorna.

— *Kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud!!!*

Vidden av detta oerhörda löfte och budskap till människorna kunde de givetvis inte helt förstå, lika litet som vi kan fatta att Gud i sin gränslösa kärlek själv steg ned till oss för att befria och lösa från synden.

"Alla människor har syndat", säger bibeln. Synd är naturligtvis ingen enskild företeelse, något som vi då och då gör oss skyldiga till, utan syndare är vi genom vår natur, genom vårt sinnes hårdhet och bortvändhet mot Gud och hans vilja.

"Synd är att förfela målet", det mål

som var tänkt för oss, att vi alltid skulle leva i förtrolig och intim förbindelse med Gud.

Syndens konsekvenser, sjukdom och död besegrades av Jesus när han tog alltsammans på sig och gav sig själv som ett offerlamm på korset för oss. Genom sitt blod försonade han oss med Gud, beredde en möjlighet att bli räddade, befriade. Guds kärlek fullkomnades när Jesus dog för oss syndare. Dog för att uppstå i härlighet. Nu sitter han på Faderns högra sida i höjden. Det var en fullkomlig kärlek som avväpnade satan, segrade över det onda och beredde oss försoning. Försoning med levande Gud, det som människorna hungrar och med hela sitt väsen söker efter.

Men fortfarande gömd bakom sin fiklonlövsrättfärdighet försöker människan komma inför Gud när han söker henne till frälsning. Fortfarande söker hon en egen frälsning, försöker att bortförklara och ursäkta sin synd.

Men i sig själv är människan helt oförmögen att omskapa sig och sitt eget hjärta. Hon måste bli en ny skapelse i Kristus Jesus, få ett nytt hjärta och ett nytt sinne.

"Avlad av Den helige Ande, född av jungfru Maria". Så står det faktiskt i trosartikeln som omfattas av Svenska kyrkan. På övernaturlig väg född in i människosläktet kom Jesus ned till oss för att försona oss med Gud. Och på övernaturlig väg kan människan uppleva denna nyfödelse, när hon föds in i Guds rike. Genom Ordet och Anden kan detta under ske. Det handlar om något helt nytt, inte att försöka förbättra den gamla människan.

... döda i synder och överträdelser, står det om oss. Men genom Guds kraft kan vi få liv, bli födda på nytt.

TY SÅ ÄLSKADE GUD VÄRLDEN, ATT HAN UTGAV SIN ENFÖDDE SON, PÅ DET ATT VAR OCH EN SOM TROR PÅ HONOM SKALL ICKE FÖRGÅS, UTAN HVA EVIGT LIV. (Joh. 3:16).

ULLA NÄSHOLM

med alla sataniska anknytningar. När Jesus står upp som segrade på den tredje dagen går inbjudan ut till hela mänskligheten om en ny gemenskap med Gud. Vi är försonade med Skaparen och inbjuds till ett nytt liv och en ny natur genom tron på Sonen. Detta är evangelium det glada budskapet. Men mitt i detta stora: Se vilken förståelse Jesus visar för människans vardagsproblem. Universums Herre närmar sig inte folket

som en överlägsen demagog utan talar till oss och till dem, i enkla liknelser om vägen till livet. Han går omkring i vår kaotiska värld för att upprätta skapelsens ordning; Mitt rike först! Det är herdens röst.

I en hård och kall verklighet mitt i det som ser ut att vara den totala meningslösheten kommer evangelium med inbjudan till gemenskap med Kristus. Till den tryggset som Jesus ger.

Väckelsen och världskrisen

Denna ledare från MR nr 4 1975 är ett tal av Arne Imsen under slutet av 1974 som vi finner så profetiskt laddat och aktuellt att vi publicerar det ännu en gång.

Om tron skall utvecklas måste nya områden intas. Det liv som jag har måste fortplantas i ständigt nya individer för att inte stagnation eller tillbakagång skall inträffa. Om inte det sker måste Gud gripa in för att bryta ner alla förbehåll och all falsk trygghet som håller oss fjättrade. Gud skapar då ordning efter sitt eget mönster.

Jag upplever att vi går in i en period, då alla de som inte har haft tid för Guds verk kommer att få gott om tid. Gud kommer att sätta oss i en situation, då vi inte längre väljer vår sysselsättning. Det finns redan i Amerika och Europa tio miljoner arbetslösa. Att denna ackumulation av oro och ångest måste utlösas i en explosion behöver man inte vara profet för att ana. Man bollar med statistik och man resonerar om det är en depression av djupgående art. Därvid jämför man med vad som skedde på 30-talet. Men det som då skedde på ett decennium, det sker nu under 70-talet på ett år. Så snabbt går utvecklingen.

Miljoner arbetslösa

År 1975 blir en fruktansvärd krisperiod också för detta svenska folk. År 1976 är helt säkert ett profetiskt år. Den situationen att det är tio miljoner arbetslösa i Amerika och Europa är illavarslande nog. Det är möjligt att vi kan halta oss fram en bit med hjälp av kryckor, men det kommer inte att gå hur länge som helst. Det skall snart bli klart att de som idag inte har haft tid med Guds verk, kommer att få tid. De som idag menar att nu kan man bygga, rusta och göra i ordning efter världsligt mönster, de kommer att få tid. Gud håller nämligen på att kalla oss in i ett nytt livs-

mönster. Han vill förbereda oss mentalt, så att vi inte överraskas när dagen är inne. Våra standardkrav måste reduceras till en sådan nivå att vi kan klara kriserna och bli bevarade.

Vi har bett om väckelse och Gud har sänt väckelse. Den ena vägen efter den andra har gått fram över västerlandet. Vad har då resultatet blivit? Jo, vi har tagit vara på lustmomentet men låtit kammomentet gå. När väckelsen svept förbi, har vi suttit kvar i orubbat bo och njutit vidare av de materiella fördelar vi lyckats skaffa oss. Samtidigt har vi fortsatt, med tomrummet i vårt väsen, att bedja om väckelse tills nästa gång. Så har Gud kommit med en ny våg, och så har vi tagit vara på lustmomentet där också och njutit nästan ihjäl oss. När sedan väckelsen gått förbi, har vi fortfarande suttit kvar i orubbat bo. Det märkliga har varit, att fastän väckelsen svept fram, så har det inte tillfört Guds rike nya fäder och nya mödrar, som tagit hand om de nyfrälsta.

Inget 80-tal

Så har väckelserna avlöst varandra, och jag kan peka på årtalen, då detta inträffat. Det har skett med ungefär tio års mellanrum sedan 1910. Vi kan tala om den väckelse som bröt fram redan 1907. Vi kan tala om 20-talets väckelse, om 30-talets, om 40-talets och vi kan tala om 50-talets. Vi kan tala om 60-talets, och vi som lever nu kan tala om 70-talets. Vi kan tala om Jesusrörelsen och den karismatiska väckelsen. Dock måste vi fråga oss, vad har resultatet blivit? Vi har tagit vara på njutningsmomentet, men vi har inte låtit väckelsen förkroppsligas i försakelse och

efterföljelse. Därför går också 70-talet förbi, och vi sitter kvar i orubbat bo. Men kom ihåg, det kommer inte ett 80-tal. Nu befinner vi oss i 70-talet, och Gud låter oss inte längre välja. Vi har valt så många gånger förut, och vi har valt fel. Nu tvingar han oss. Herren kommer inte att fråga oss om vi finner det behagligt eller riktigt att gå hit eller dit. När frågan gäller ingenting mindre än vår egen existens, då måste vi gå.

Personligen upplever jag detta så oerhört skakande, därför att jag vet en liten aning om vad det här kommer att innebära för mängder av människor, när omställningsprocessen blir nödvändig. Vad allvarligt det är! Tänk att de blev kringspridda, alla utom apostlarna.

Kristna kommuner

Nyligen fick jag i mina händer boken Orubblig tro av Watchman Nee. Den handlade om den kristna verksamheten i Kina före kommunisternas maktövertagande. Innan kommunismen bröt in över landet och all annan kristen verksamhet blev ett instrument i dess händer, sände Gud ett nådeserbjudande till det kinesiska folket. Det fanns då i Kina en väckelserörelse, som kallades för "Den lilla hjorden". De förberedde evangelisation och mission på det viset, att församlingen frivilligt delade upp sig i grupper. De reste till opåverkade områden och fält och accepterade livsvillkor och förhållanden, som var förenade med livsfara och död. Det var tjugo och trettio i varje som bildade kommuner. Så byggdes verksamheten upp, och väckelsen gick vidare. Grupp efter grupp och församling efter församling uppstod. Plats efter plats blev på så vis påverkade av evangelium.

Gud är fantastisk. Innan uppgörelsen kommer, så skickar han sitt nådeserbjudande och ger möjligheter. Jag upplever att vi befinner oss i samma historiska situation. Jag har ingen kommunistkräck eller rysskräck, men jag måste realistiskt se situationen precis sådan den är. Jag är därför angelägen om, att vi tar reda på vad skriften säger om den yttersta tiden. Den tiden kommer att vara ganska lika den första tiden. Församlingen kommer att sluta som den började, kringspridd och utkastad. Frågan är bara, om vi skall gå frivilligt eller om Gud måste använda sina maktmedel.

Mina vänner, jag älskar Jesus och därför säger jag: Jag går i Jesu namn! Låt oss spränga cirkelarna! Låt oss se till att vi kommer bort ifrån oss själva, vårt välmående, vår komfort och självgodhet. Låt oss se till att vi blir utrustade med gudomlig kraft! Herren vill bruka oss, broder och syster. Han vill ha ett folk, som är berett till tjänst i sitt rike.

I snart sex års tid har jag personligen haft förmånen vara med och samla skolungdomar under skolloven till bibelstudieveckor. De har deltagit med den öppenhet och hängivelse som endast barn och ungdom äger. En hel skara har under dessa veckor blivit frälsta, andedöpta. Det har bett för och med varandra, genomlidit kallelsekriser och fördjupats i sitt andliga liv.

Så har de bävande återvänt hem till skolan och vardagsproblemen. Sedan det djupa behovet av att ta barnen ur statens skolor på ett mera konkret sätt fördes fram i förkunnelsen, har barnen varit ivriga pådrivare för Pilgrimsskolan. Sista året har våra kära skolungdomar varje skolvecka pläderat för denna underbara skola. Pilgrimsskolan. En ganska diffus och orealistisk drömvärld. Där blir man inte plågad av ogudaktiga lärare och kamrater för att man tror på Jesus. Där får man alltid vara tillsammans med de andra maranatabarnen.

Vi har försökt plocka ned barnen på jorden från de ljusblå drömmolnen. Vi har ganska bryskt talat om att Pilgrimsskolan innebär att säga farväl till planer om fin utbildning och bra karriär. Pilgrimsskolan är en fostran till att bli en martyr för Jesus. Men maranatabarnen har andäktigt lyssnat med stort allvar, och sedan ännu enträgnare frågat om hur snart de får börja på Pilgrimsskolan.

Med fruktan och glädje, med smärta inför tanken att de här hängivna barnen och ungdomarna troligen inom några år kommer att tillhöra underjordiska kyrkan i Sverige, med tacksamhet över att de vill vandra den smala vägen med Jesus, har vi försökt säga åt dem att ge sig litet till tåls. Pilgrimsskolan kommer...

En väckelserörelse

Föräldrarna börjar också bli otåliga. De väntar på Pilgrimsskolan, som Arne Imsen och några andra i Stockholm ska förbereda. Något måste göras, tycker man. Vi hör också allt oftare förebräelser över att inte något konkret sker. Föräldrarna väntar på en skola, där man inte har olämplig sexualundervisning, där man inte läser skönlitteratur med svordomar och oanständigheter i texten. Där man inte dansar på gymnastiken, undervisar om evolution eller för fram andra bibelstridiga uppfattningar.

Man väntar på ett alternativ. Under tiden, fortsätter man sända sina barn till daghem, lekskola, förskola och

Pilgrimsskolan måste börja i hemmen

skriver Stina Fridolfsson i detta inlägg om skolsituationen

Barn och vuxna under morgonbön på lantgården Stocksäter. Nästa led blir Pilgrimsskolan?

statens undervisningsanstalter. Tills alternativet kommer.

Men nu vill jag bara tala om för dig som väntar på en kristen skola som ungefär motsvarar beskrivningen här ovan: Du har totalt missuppfattat situationen. Sådana skolor finns redan. Du har ditt alternativ. Du kan redan i dag ta ditt barn ur statens skola i din region, och sända barnet till kristna skolor i landet. Du har redan alternativet. Var så god och handla!

Pilgrimsskolan är inget alternativ till någon av de skolformer som existerar

i vårt samhälle. Pilgrimsskolan är en väckelserörelse, som fötts i föräldrar som med vanda ser på utvecklingen i samhället och världen. Pilgrimsskolan är en del av maranataväckelsen.

Då Jesus lyftes upp inför sina förundrade lärjungars ögon och försvann i skyn, medan de lämnades kvar på Oljeberget, föddes maranataropet i lärjungarnas hjärtan: Kom snart tillbaka, Jesus! Pingstdagen manifesterade denna bönesuck i en väckelse, som sedan dess, århundraden igenom, brutit sig fram i smala rännilar genom

forts. sid. 17

I andra konungaboken kan vi läsa en berättelse om det förlorade yxjärnet. Det är rätt märkligt att den händelsen fått så stort utrymme i Skriften bland andra viktiga händelser som timade i profeten Elias mycket skickelsedigra liv med under och tecken.

Det är något väsentligt som just den skildringen vill förmedla till oss som lever i tidsålderns avslutning och har en känsla av att allt liksom krymper ihop och reduceras. Vi känner hur det blir allt mindre av äkthet och helhet. Allt tenderar att upplösas eller uppblandas och urholkas. Vi möter den fruktansvärda tomheten. Värdeinsnövning och devalvering av andliga värden.

Här möter vi en mycket betydelsefull lärdom, som vibör ta med oss. Vi läser 2 Kon. 6:1—7:

"Profetlärjungarna sade till Elisa: "Se, rummet där vi sitta inför dig är för trångt för oss. Låt oss därför gå till Jordan och därifrån hämta var sin timmerstock så att vi där kunna bygga oss ett annat hur att sitta i." Han svarade: "Gån åstad." Men en av dem sade: "Värdes själv gå med dina tjänare". Han svarade: "Ja, jag skall gå med." Så gick han med dem, och när de kommo till Jordan, begynte de hugga ned träd. Men under det att en av dem höll på att fälla en stock, föll yxjärnet i vattnet. Då gav han upp ett rop och sade: "Ack, min herre, ydan var ju lånad." Gudsmannen frågade: "Var föll den i?" och han visade honom stället. Då högg han av ett stycke trä och kastade i där och fick så järnet att flyta upp. Sedan sade han: "Tag nu upp det." Då räckte mannen ut sin hand och tog upp det."

Framgångens faror

Vi skulle kunna rubricera det textsammanhang vi nu läst med: expansionens eller framgångens faror.

Vi vet att allt i tillvaron är förenat med faror. Stagnationen har sina faror — eller stagnationen är i sig själv en fara. Men också framgången har faror med sig. Om man blundar för det, kan man bli lurad. Ty även under expansionstider kan man förlora väsentliga värden. Den här texten talar om förlusten av något betydelsefullt. Det är inte förlusten av en profetlärjunge eller profet det handlar om. Det handlar inte om en förlorad tidsepok, utan förlusten av en väsentlig detalj. Det är profetens verktyg som gått förlorat.

Den mänskliga begränsningen är orsak till att betydelsefulla värden kan gå förlorade. En profetlärjunge har inte bara en uppgift inom ett område. Därför har han inte bara ett verktyg. Men här talas om ett verktyg för ett bestämt

Ny predikan av Arne Imsen

REDSKAP I GUDS TJÄNST

Del I

ändamål med en bestämd funktion i en bestämd situation.

Det var fråga om materialanskaffning. Det var alltså inte fråga om röjning. Man skulle utvidga rummet där man satt för att få större plats. Då man skulle skaffa material, behövde man ett speciellt redskap: En yxa. Vi vet att yxan är bestämd till sin funktion. Man använder inte en yxa till att måla en vägg. Den är ingen bra målarpensel. Man dukar inte ett bord med yxa och såg, utan där har man kniv och gaffel. Yxan används inte till att sy eller sticka med, eller utföra olika hushållsgöromål.

Alla andra verktyg kan vara hur betydelsefulla som helst, men de kan inte ersätta yxan, lika litet som yxan kan ersätta de övriga. Varje redskap för sitt område och för sin speciella funktion. Yxan är egentligen ett mycket farligt verktyg. En yxa placerar man vanligtvis inte i händerna på barn. Yxan är den vuxna, mogna människans verktyg. Yxan är ingen leksak. Det är inte barnets uppgift att svänga yxan. Det är den mogna och starka människans uppgift.

Reducerar

Vi läste om profetlärjungen som tillsammans med sin mästare dragit åstad för att hämta material för att utvidga huset där de satt. När de höll på med det betydelsefulla arbetet, inträffade det att yxjärnet frigjorde sig från skaftet och for i floden.

Fastän man är mogen och vuxen, och fått förtroende att använda det här redskapet, så kan man misslyckas. Man kan vara försumlig i själva värden av ett betydelsefullt verktyg. Man kanske inte upptäcker att det finns brister som man måste vara noga med att avhjälpa på ett tidigt stadium.

Hade det velat sig riktigt illa, kunde yxjärnet ha dragit iväg åt ett annat håll och träffat någon av medarbetarna. Det kunde ha tagit livet av någon av profetlärjungarna. Yxjärnet som var avsett att användas som verktyg för materialanskaffning, kunde ha blivit orsak till att ett människoliv hade förspillts. Man kan missa på målet för att man är försumlig med värden av redskapet. Missa så gruvligt, att man i stället för att expandera är med och reducerar. I stället för att uppbygga och rädda, får man en mördande funktion. Därför är det viktigt att man använder redskapet på det rätta sättet och att redskapet är i ordning så att det inte utsätter andra för risker och faror. Den som ska använda verktyget måste ha en klar bedömning.

Personligt ansvar

I Mos. 19 möter oss några varnande anmärkningar med avseende på dessa faror. Det handlar om nybyggarens, pionjärens svårigheter. Det är oerhört angeläget med personligt ansvar för vad man gör eller säger. Det är kolossalt lätt att orden så att säga "flyger av skaftet", skenar iväg, och åstadkommer

fruktansvärda skador. Och i stället för att bli till välsignelse och uppbyggelse och till Guds verks framgång, så kan vi uttala förbannelser som har en ohyggligt mördande verkan. Därför att det finns ingen tukt, ingen mogenhet och ingen bedömning. Vi ska läsa om olyckorna som kan inträffa utan att man har som avsikt att skada: "Om någon dödar sin nästa utan vett och vilja, och utan att förut hava burit hat till honom, såsom när någon går med sin nästa ut i skogen för att hugga ved och hans hand hugger till med yxan för att fälla trädet och järnet då far av skaftet och träffar den andre så att denne dör, då må en sådan fly till någon av dessa städer och så bli vid liv." (5 Mos. 19:4-5).

Här har vi en sådan olyckshändelse då yxan far av skaftet och träffar den andre. Slaget var riktat mot trädet, men yxan drog iväg och träffade medarbetaren, och hade som förödande verkan att medarbetaren dog.

Farlig mentalitet

I nästa kapitel har vi en radanmärkning som talar om för oss att man måste lära sig skilja på sak och person. Yxan för trädet har sin speciella funktion. Men inte heller då den ska användas inom sitt område får den användas skoningslöst och omdömeslöst. Den måste användas med stor försiktighet. "Om du måste länge belägra en stad för att erövra och intaga den, då skall du inte förstöra träden däromkring genom att höja yxan mot dem. Du må äta av deras frukt" (5 Mos. 20:19). Det är en andlig lag att på rätt sätt använda ett av Gud givet redskap. Inte använda det hänsynslöst i någon slags mänsklig fanatism, utan med mogenhet och försiktighet. Ju skarpare det är, dess farligare är det.

Guds avsikt är inte att mörda och tillintetgöra. Guds avsikt är att frälsa, hela och rädda. Därför ska inte yxan användas på fruktträden. För fruktträd finns det andra verktyg. Vingårdsmanen hade inte en yxa i sin hand när han gick och såg på de träd som bar frukt. De träd som bär frukt, dem rensar han så att de ska bära mer frukt. Då har han inte en yxa i handen, utan en liten kniv. Ett verktyg som är anpassat för just funktionen att rensa trädet och befria det från onyttiga skott.

Vi måste också lära oss att det finns träd som är placerade på områden där vi inte varit med och planterat dem, men som bär frukt. Vår uppgift är inte att hugga ned sådana träd. Vår uppgift är inte att fördöma träd som bär frukt.

Vår uppgift är att skaffa material för större utrymme, men då går vi inte på

fruktträden, utan till de träd som ska användas för det. Vi leds av vår Mästare till den plats där materialanskaffning ska ske. Många gånger sårar vi människor och dödar något i deras hjärta därför att vi går oförsiktigt fram med de redskap Gud gett oss. Vi går hårt och bryskt fram, och har en förfärlig förmåga att generalisera. Vi värderar många gånger på ett fullständigt felaktigt sätt. Då vi fått ett skarpt redskap som har profetisk kraft, då börjar vi liksom hugga med det till höger och vänster. Vi vill att yxan ska gå. Det är en farlig mentalitet, och det kan inte leda till annat än katastrofer i Guds rike.

Vårdar redskapet

Man måste hela tiden underkasta sig och sina gärningar prövning. Se efter om de verkligen håller inför vår uppdragsgivare. Upptäcker man att de inte gör det, då ska man ta reda på orsaken, och se till att man får det tillrättalagt och ändrat. Det är oerhört viktigt att vi vårdar redskapet vi fått. Risken för att yxjärnet skiljs ifrån skaftet under arbetets hett är då minimal. Verktøget måste vara i ordning och väl vårdat. Försumma inte att vårda dig om den nådegåva du har, annars kommer den att bli till större skada än nytta.

Det finns fruktträd planterade överallt. Träd som till och med står utanför städer som blivit belägrade. Utanför muren står de och bär frukt. Det är inte vår uppgift att döma dem. Gud säger att vi ska äta av frukten. Vi får inte ge oss på dessa fruktbärande träd med våra yxor, våra gåvor. Ordet kan bli verktøget som fungerar på ett mördande och hänsynslöst sätt. Låt oss tacka Gud för fruktbärande träd, och äta av frukten, säger Skriften.

"Du skall icke hugga ner dem. Träden på marken äro ju icke människor som skola belägras av dig, men de träd om vilka du vet att de icke bära ätbar frukt, dem må du förstöra och hugga ned för att av dem bygga bålverk mot den fientliga staden till dess att den faller." (5 Mos. 20:19-20).

Att fruktträden inte skulle huggas ned innebar inte att redskapet sattes åt sidan. Det finns andra träd som ska huggas ned. Den ena gången ska de huggas ned för att man behöver bålverk för att inta en stad. Andra gånger behöver man hugga för att få material till att utvidga.

Det finns ett förkristet stadium där yxan har en väldig funktion att fylla i en människas liv. "Yxan är satt till roten..." Det sägs om judarna som hade stora privilegier, men inte bar frukt. Men det finns ett förkristet stadium, där djungelväxten inte påverkats av religion,

kristendom eller annan kultur. Där måste yxan till. Det finns inga möjligheter att uppleva väckelse om inte yxan kommer till användning.

Men yxan har inte bara en funktion i det utåtriktade väckelsearbetet. Yxan har en oerhörd funktion också i församlingsarbetet. Yxan måste vara med i utvidgningen och expansionen om det ska bli ett bestående verk. Det är viktigt att vi har klart för oss vad det gäller, så vi inte blandar ihop olika ting. Vi måste be till Gud om mogenhet och visdom, så vi rätt kan använda redskapen. Och vi måste bedja om omsorg, så vi kan vårda de gåvor och redskap Gud har gett, så de kommer i rätt bruk för Guds namns ära och förhållande.

forts. nästa nr

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer var tredje vecka.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—, Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämnar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Postgiro 44 10 05-6

GAMLA BRO, servering

BROSHOPEN

PILGRIMSHEM, gästrum

KLARA TONER, bok- och musikaffär

Gamla Brogatan 27, Stockholm

Postadress: Box 344

101 24 Stockholm

Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...

Tel. 08/21 55 87

(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: Förlags-Tryckeriet
Örebro 1977

Per-Arne Imsen döper Christina Nilsson.

ÖREBRO

Dop och lokal- invigning inleder ny epok

Text Torbjörn Helmner

Med bibliskt dop, då en ung syster begravde sitt gamla liv avslutades en intensiv och laddad bibelstudievecka i Örebro. Inbjudan hade gått ut till "storfamiljer och andra intresserade" för att samlas en vecka med bibelstudier, diskussioner och andligt uppbyggelse. Det hundratal vänner som mötte upp fick nu på ett överväldigande sätt uppleva att Gud började något nytt i denna så utbrända väckelsestad. Syskon från hela landet hade samlats, Kurt Rudgard från Halmstad, Karl-Georg Rognstad med storfamiljen i Lidköping, Gustav Larsson från Myrhult, Hans Brynte med storfamiljen på Stocksätter, storfamiljen från Blommenhof i Nyköping och Gamla Bro i Stockholm med Gunno Andersson i spetsen m.m. Genom Guds hjälp kunde man också samlas i en ny möteslokal som bröderna arbetat på dag och natt för att få den färdig.

— Jag är tacksam, utbrast Arne Im-

sen, att vi kan börja så här enkelt utan varken krucifix eller symboler och med en rostig dopgrav som ser allt annat än sakral ut.

I de dagliga, offentliga tolvbibelstudierna som leddes av Arne Imsen lades vikten speciellt på frågor om evangelisation och Pilgrimsskolan. Han utgick från Matt. 10:de kapitlet när han talade om evangelisation i Nya Testamentet och betonade särskilt att behovets barn hela tiden mötte behovets barn... När någon öppnade sitt hus för lärjungarna och bjöd dem mat och husrum, demonstrerade lärjungarna himmelrikets makt genom att hela de sjuka i huset." Vi måste genom fattiga, enkla sändebud möta människor på deras nivå utan verksamhetsapparaten bakom oss. Angående Pilgrimsskolan poängterade Arne Imsen att inget riksstyre får uppstå. "Det är föräldrarna som måste ta ansvaret för utbildningen". Meningen

är att skolan skall fungera på orten i storfamiljernas hägn. Efter att citerat ur en bok som behandlades baptisternas kamp mot skolans religionsundervisning vid sekelskriftet utbrast han: Är Maranataföräldrarna ännu inte motiverade att ta sina barn ur skolan?

På kvällarna var ämnet Församlingen Kristi Kropp i Tiden. Att ämnet var aktuellt bevisades genom fullsatt hus hela veckan. Maranatapionjärer från 60-talets början ropade ut sitt Halleluja i tacksamhet till Gud för att ännu en gång få lyssna till budskapet om den fria församlingen och att ännu varnande röster hörs om att väckelsen inte får bli "rörelse", maktfullkomlig eller förstenad. Den heliga Ande var mäktig utgjuten i dessa möten och många fick möta Jesus till förnyelse. En ung broder blev härligt andedöpt på lördagskvällen. Vi tackar GUD för vad han gör och vad han kommer att göra.

Livat och glatt i församlingsvåningen, pionjärerna Gustaf Larsson, Myrhult och makarna Helmner från Rönneshyttan.

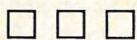

LINKÖPING

Vi tror på väckelse!

av Lars Nilsson

Väckelsen går fram nu idag, Mättar hungriga släcker kval! Vi har nu haft vårt tredje väckelsemöte här i Linköping där vi bl.a. haft hjälp från storfamiljen på Blommenhof i Nyköping. Alla syskonen har tagit aktivt del i mötena genom friska vittnesbörd om vår frälsare och atmosfären har varit laddad. Det är ju också meningen enligt skriften att *var och en* skall ha något att förmedla från Jesus själv, när vi kommer tillsammans. Det blir enkla vittnesbörd med brinnande hjärtan långt ifrån professionellt artisteri.

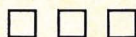

Herren vill inte att ansvaret skall vila på en människa. Nej, för helhetens skull måste alla ta del i gudstjänsten. I första mötet hade vi besök av *Jan-Egil Hafshal* och vännerna från Norge. Kvällen efter hade vi besök av en grupp ungdomar från lärarhögskolan. Det var många frågor de hade på hjärtat, frågor om tron som *Hans* och *Asta* hjälptes åt att svara på.

I tredje mötet hade vi besök av vår broder *Arne Imsen* som då frambar ett mättat budskap till ofrälsta människor. Jag tror det bar frukt, och en äldre kvinna var mycket nära himlaporten. Mätte vi välja Jesus när vi står inför ett sådant avgörande som denna kvinna!

Vi är alla mycket glada och tacksam-

ma för dessa öppningsmöten. Fortsättningsvis skall vi med andra syskons assistans ha väckelsemöten varje onsdag och torsdag i Linköping respektive Norrköping. Vi hoppas att vår enträgna bearbetning av dessa platser skall bära frukt.

Vi är också där om dagarna och säljer pepparkakor och evangeliserar med tidningen *Midnattsropet*. Det finns även ett gensvar bland människor när man talar om att man bor i storfamiljer och en del önskar oss av den anledning tillbaka. Andra vill att vi ska komma tillbaka för de är så förtjusta i pepparkakorna!

Tack gode Gud för pepparkakorna!

Det man sår det får man ock skörda, säger bibeln och det viktiga är ju inte pepparkaksförsäljningen utan att vi därigenom får en möjlighet att förmedla evangelium.

Vi tror på väckelse här på Stocksätter! Väckelse är ju ett resultat av sådd och skörd. Men har inte hela svenska folket hört evangelium då, frågar någon. Nej, det tror vi inte. De flesta har hört statskyrkans lära och mottagit dess dop men det är inte *hela* evangeliet. Därför måste vi vara desto ivrigare att så Guds oförfälskade ord i detta hednaland. Må det ske med våra liv som insats!

Några tankar från Myrhult

av Anita Johansson

Vi lever i ett ont samhälle, i helvetets förgård praktiskt taget. Vårt samhällssystem kan liknas vid ett smutsigt rum där man försöker tvätta rent. Men eftersom vattent man använder också är smutsigt och grått finns det inga möjligheter att göra rent.

Sådant är vårt samhälle av idag. Man har ställt upp lagar och föreskrifter som skall rensa upp och hålla maskineriet igång. Men redan dessa lagar som skall hjälpa oss att skilja mellan gott och ont är felaktiga och orättfärdiga därför att de som instiftat dem är onda till sin natur. Frågan i samhället står inte mellan vad som är rätt eller fel utan vad som kan tolereras eller icke tolereras.

Du kan exempelvis döda en människa med ett vapen och dömas av samhället som en brottsling. Men du kan också psyka en människa eller på annat sätt driva henne i döden, utan att det får rättsliga följder därför att brottet inte ligger i uppenbart ljus.

Människan dömer alltså efter det för ögat synliga och det för örat hörbara. Men Gud dömer efter ditt inre, efter hjärtats tankar eftersom också det ligger uppenbart för Honom.

Om något händer mitt framför ögonen på dig så ser du det och du kan inte komma ifrån verkligheten även om du skulle blunda för den. Så är det med Gud. Du står inför honom och dina tankar och gärningar är ständigt inför Honom. Därför står det i Efesierbrevet att vi genom vår onda natur är hemfallna åt vredesdomen. Vad tänker du nu göra åt detta? Är det inte på tiden att du söker förlåtelse och upprättelse som människa inför Gud? Sök dig till Jesus, Guds Son som tog all din sjukdom på sig upp på Golgata. Erkänn inför Jesus det som redan är uppenbart för Honom: att du är en syndare. Låt honom upprätta ditt liv så att du kan återknyta kontakten med Gud — han som har skapat himmel och jord och allt vad därpå är, även dig. Han älskar dig och vill inget heller än du skall uppleva försoning och gemenskap med Honom igen.

MALMKÖPING -77

DEN 15 — 24 JULI!

KAMPEN FÖR MYRHULT

Är det Lantbruksstyrelsens uppgift att hindra Maranatas etableringsrätt? Det frågar man sig idag inom Maranata med anledning av att Lantbruksnämnden i Skara beslutat anmäla föreningen Pilgrimstjänst för att olagligt ha försökt förvärva en fastighet i Myrhult i Älgarås, Skaraborgs län. Pilgrimstjänst är en ideell förening som Maranatas storfamiljer bildat för sitt sociala arbete.

Myrhult skänktes av Gustav Larsson, 74, till Maranataförsamlingen i Stockholm för två år sedan med avsikt att låta gården komma till användning i församlingens ungdomsverksamhet. Gåvobrevet förklarades dock ogiltigt av Lantbruksnämnden eftersom brevet inte ansågs överensstämma med jordförvärdslagen. Pilgrimstjänst kom i stället att upprätta ett arrendekontrakt med Gustav Larsson. Lantbruksnämnden ogillade dock även detta och förklarade att ett bulvanförhållande förelåg enligt en föga känd lag från 1925. Gustav Larsson, själv medlem i Pilgrimstjänst, misstänktes för att vara bulvan åt föreningen och polisanmälades. Åklagaren fann misstanken styrkt och yrkade på att kontraktet skulle upplösas för att, om så skedde, tvångsförsälja gården vid

en offentlig auktion varvid varken Gustav Larsson eller Pilgrimstjänst skulle få ge bud.

Nu har både Gustav Larsson och Arne Imsen, som är ordförande i Pilgrimstjänst och föreståndare för Maranataförsamlingen i Stockholm, sänt in sina svarsinlagor till tingsrätten i Mariestad. Båda tillbakavisar med bestämdhet alla anklagelser om att ett bulvanförhållande skulle föreligga.

Då Lantbruksnämnden lämnade in anmälan mot Pilgrimstjänst motiverade nämnden sitt beslut bl.a. med att en ungdomsverksamhet i Maranatas regi inte visat sig vara särskilt önskvärd ur allmän synpunkt. Detta uttalande fann man inom Maranata synnerligen anmärkningsvärt.

Hur kan Lantbruksnämnden anse sig kompetent att uttala sig om Maranatas verksamhet på Myrhult? undrar Arne Imsen och menar vidare. Nu handlar Myrhult inte längre om äganderättsförhållande och arrendekontrakt. Genom Lantbruksnämndens agerande har saken trappats upp till att gälla en kamp för Maranatas existens, verksamhet och etableringsrätt.

Nedanstående svarsinlaga, — här nimer i dagarna till Tingsrätten i Mari livsform som växer fram på gården Gustaf Larssons kök, fr.v. Verner och samt sonen Joakim.

MÅL T 4/1977

Åklagaren i Mariestads distrikt ./. Gustav Valfrid Emanuel Larsson.

Sedan den ideella föreningen Pilgrimstjänst beretts tillfälle att inkomma med yttrande i rubricerade mål, får jag härmed såsom föreningens ordförande anföra följande:

PILGRIMSTJÄNST

Pilgrimstjänst är en ideell förening, tillkommen för att praktiskt befrämja Nya Testamentets social-etiska gemenskapsideal i kommuniteter befriade från det profana samhällets kategoriklyftor och klassmotsättningar. Urkunden för denna naturliga livsform finns i Apl. 2:44—45: "Men alla de som trodde höllo sig tillsammans och hade allting gemensamt; de sålde sina jordgods och vad de eljest ägde och de-

lade med sig därav åt alla, efter som var och en behövde."

Det kan knappast lända samhället till skada att några av dess medborgare markerar ett radikalt steg på väg mot urkristna livskvaliteter i människligare samlevnadsformer och miljöer. Vi är världsfrånvända i Jesu bergspredikans mening, men absolut inte verklighetsfrämmande. Det ligger eskatologisk realism, sunt förnuft och trons konsekvens i en livsstil med bergspredikans etik som säkert fundament. "Samlen eder icke skatter på jorden, där mott och mal förstöra och där tjuvar bryta sig in och stjäla. Ty där din skatt är, där kommer ock ditt hjärta att vara." Matt. 6:19—21.

Som ett direkt resultat av Maranata-

församlingens verksamhet har under senare år vuxit fram ett antal storfamiljer på olika platser i vårt land. Pilgrimstjänst har vid sådana nyetableringar under ett initialskede utgjort ett naturligt stöd, så ock med avseende på storfamiljen på Myrhult, som för närvarande har sex medlemmar. Dessutom har Maranataförsamlingen anförtrott Pilgrimstjänst uppgiften att administrera församlingens skola med namnet Pilgrimsskolan. Alla engagerade arbetar utan någon ekonomisk vederläggning för sina insatser.

Föreningen Pilgrimstjänst är numera underlägsen, ekonomiskt fattigt och helt utan privatkapitalistiska intresser eller tendenser. Hela verksamheten har sin förutsättning i medlemmarnas gemensamma grundsyn, erfarenheter och insatser för dagens livsuppehälle. Dikterade av teologiska, psykologiska och etiska synsätt, har

HULT

förkortad, — fylld av bibelcitat, kom-
d. Kampen gäller Myrhult och den nya
ästergötland. Här ses storfamiljen i
nita Eriksén, Solfrid och Peder Blom

vi valt att radikalt sänka vår konsumtion och privata materiella standard för att tillbedja, leva och arbeta tillsammans med varandra i kamp mot tidens förödande kravmentalitet och osolidaritet. Vi eftersträvar att vara levande och fungerande storfamiljer till kärnfamiljernas beskydd och aktiva små missionscenter för samarittjänster utanför samhällets bidrags- och subventionssystem. Denna avvisande hållning till samhällsfinansierad ideell och religiös verksamhet av statskyrko- eller frikyrkomodell indikerar en desperat ambition att i någon mån reducera statens alltmera ovidkommande inblandning i privatfamilj- och församlingsliv. I ett för vår materiella och andliga existens solidariskt beroende av varandra för det dagliga livets uppehälle, kan vi såsom individer skydda varandra för det datoriserade samhällets många omänskligheter och

hjälpa varandra att överleva såsom personligheter utan att fullständigt deformeras av den apokalyptiska omstruktureringsprocess, som i hela världen historiseras inför våra ögon. Detta totalitära mönster med en hemlighetsfull talkombination som sitt speciella kännetecken formas lokalt och globalt i tiden.

"Och det förmår alla, både små och stora, både rika och fattiga, både fria och trålar, att låta giva sig ett märke på högra handen eller på pannan, så att ingen får vare sig köpa eller sälja något, utom den som är märkt med vilddjurets namn eller dess namns tal." Upp. 13:16—17.

En ny ekonomisk världsordning, skningslös samhällsomvandling och avpersonifiering med oantastbara perfektionism. Männe Myrhult är ett av tecknen på vägen?

BULVANLAGEN

Då en frisk och vital oförvitlig sjuttiofyrårig medborgare i en rättsstat med vårt samhälles traditioner släpas inför domstol för första gången i sitt liv därför att han låtit den kristna tro, som format hela hans stilsamma och lojala liv och gett honom sin hembygds grundmurade förtroende som en hederlig och rättskaffens man, ta sig konkret uttryck i en väl genomtänkt och prövad god gärning han upplever såsom sin kallelse och kristna plikt, ger samhällets reaktion ett plågsamt intryck av inhuman och tendentiös troskamp kamouflerad av hårt dragna paragrafer. Beslutsfattarna menar att endast döden kan tvinga samhällets till reträtt. Tidigast då kan det nämligen ge sitt formella bifall åt det som är Gustav Larssons högsta vilja att genomföra under sin livstid. Därför att redan mäktiga och rika skall kunna bli ännu mäktigare och rikare underkändes hans gåvobrev, därför att några alldeles för svaga och fattiga vänner åtagit sig väsentliga förpliktelser tillsammans med honom och valt att dela hans livs betingelser och för hans återstående tid befria honom från ensamhetens risker och påfrestningar, blir han tilltalad såsom illojal bulvan, och därför att han ännu lever är hans överlåtelse rätt illusorisk. Han frånkännes kompetens och formell rätt att reellt handla med sin fasta egendom som han innerst inne önskar.

Vi menar att bulvanlagens tillkomst och tillämpning är betingade av omständigheter, som icke är relevanta i denna sak med helt andra kriterier, varför vi inte kan anse Pilgrimstjänst

vara huvudman i ett illojalt bulvanförhållande som åklagaren i målet mot Gustav Larsson gör gällande.

ARRENDEKONTRAKTET

Intrycket av att förevarande ärende inte fått enförutsättningslös behandling förstärks av polisutredningens uppläggning och utformning samt av Lantbruksnämndens yttrande till Länsstyrelsen 14.12.76. Pilgrimstjänst menar inte, som Lantbruksnämnden gör gällande att arrendekontraktet är substansiellt likvärdigt med gåvobrevet. Endast att arrendekontraktet fått ersätta det dödade gåvobrevet i den meningen att det ena rimligtvis utesluter det andra. Att arrendekontraktet ger utvidgade fördelar åt innehavaren, har helt och hållet sin förklaring i den omständigheten att Gustav Larsson är synnerligen angelägen om, att hans egendom redan under hans livstid skall komma till största möjliga nytta i sociala uppgifter han funnit Maranataförsamlingens skola och storfamiljer förkroppsligar. Det är tydligen främst på den punkten Lantbruksnämnden hyser avvikande mening och blåser till strid. Lantbruksnämnden hävdar att det "icke visats", att den ifrågakommande verksamhet "skulle vara särskilt önskvärd från allmän synpunkt". Det synes oss vara ett mycket märkligt yttrande och ser i det en skrämmande tendens, som för oss ger anledning till reflektioner om principfrågor med helt andra dimensioner.

Myrhult är för oss inte längre avslutande ett materiellt ärende om äganderättsförhållanden och arrendekontrakt. Det handlar inte längre endast om arronderingar, ägoanordningar, byggnationer och ekonomisk bärkraft. Myrhult har genom Lantbruksnämndens agerande fått väsentligt symbolvärde och upptrappats till att gälla en kamp för vår existens, verksamhet och etableringsrätt i detta land överhuvudtaget, och vi är genom den fientlighet mot oss, som vi menar Lantbruksnämnden artikulerar, provocerade till så drastiska uttalanden den situationen kräver. Den kännedom vi nu äger om det officiella organets subjektiva värderingar om sökanden och ärendets gång från Lantbruksnämnd till Tingsrätt samt dess principiella betydelse, ger oss anledning beklaga att den dom, vilken gjorde oss inkapabla att förvärva gåvobrevets fasta egendom, inte överklagades. Men det har haft det goda med sig, att vi nu väckts över att striden nu gäller något långt mer än materiella värden. Den tangerar efter

forts. sid. 18

SÅ UPPKOM BARNDOPET

Del 3

Artikelserie av AMOS DAHLBERG

Två frågor är värda begrundande. Först: Är det rätt att förvandla *en form*, vilken har en *mening* som blir *förlorad* genom förändringen? För det andra: Kan vi förändra en betecknande betydelsefull form utan att förstöra den? Är den nya saken rätteligen kallad med det gamla namnet? Om dopet är nedsänkning — och nedsänkning uttrycker en väsentlig del av dess mening, kan bestänkning eller begjutning då bli dop?

"N.T. säger ingenting om begjutning eller bestänkning, och kyrkofäderna i första och andra århundrandena synas ej ha vetat något om begjutning eller bestänkning. Dopet förrättades alltid genom neddoppning. Först i mitten av det tredje århundrandet finner vi något spår av begjutning, och detta skedde då endast när det ansågs nödfall, när den som skulle döpas var sjuk eller sängliggande, och det ansågs att personen var för svag att kunna tåla nedsänkning. Och begjutning skedde ej med litet vatten på huvudet, utan övergjutning eller omgjutning av hela kroppen med vatten. Detta sätt ansågs dock av allmänheten (som visste hur det ursprungliga dopet verkligen var) ej för ett verkligt dop. Det var ej heller tillåtet för sådana som på sjukbädden hade blivit på det sättet begjutna och efteråt tillfrisknat (utan att döpa sig), att få tillträde till något heligt ämbete.

Under de första tretton århundradena förrättades dopet nästan allmänt på det

Dopet åskådliggör vad som skett i människans inre

sättet, varom vi läser i N.T. och enligt den bokstavliga betydelsen av ordet baptizo — att nämligen de som döptes nedsänktes eller neddoppades i vatten."

Illustrerat Bibellexikon: "Den kristna kyrkan har med sina olika gudstjänstordningar och liturgier, byggt vidare på den grund, som lades i den urkristna församlingen. Samtidigt trängde gammaltestamentliga tankar sig in och gudstjänstens tyngdpunkt kom mer och mer att ligga i nattvarden, som betraktades som ett offer, medan prästen var offerpräst och kyrkan ett tempel."

Matthias: "Paulus har, så som vi har sett, i sitt sinne endast bruket av nedsänkning och uppdykning; och för att beteckna delaktigheten i Kristi död blev i den apostoliska församlingen hela kroppen av den person som skulle döpas, nedsänkt i vatten eller floden; och därför, för att antyda förbindelsen med Kristi uppståndelse, uppök kroppen åter eller blev uppdragen ur vattnet."

Baptisma = neddoppa

Dr A. Tholuck: "För att förstå den sinnebildliga behandlingen av dopet bör man fästa sin uppmärksamhet på den omständigheten, att i den äldsta församlingen de som skulle döpas blev neddoppade och åter ur dopet upplyftade..."

I katakomberna finns avbildningar av kristna dop, men inga av något barn-dop.

Den erkänt lärde kyrkohistorikern Neander skriver som svar på en förfrågan: "Rörande eder fråga angående den ursprungliga dopceremonien, skedde den i den äldsta tiden utom allt tvivel genom neddoppning, för att beteckna en fullkomlig insänkning i ett nytt element av gudomligt liv, som meddelades genom Messias."

Professor Stuart säger om neddoppning: "Jag känner intet bruk från forntiden, som är tydligare och bestämdare lagt i dagen än detta. Jag kan ej inse huru det är möjligt för någon fördomsfri person, som undersöker detta ämne, att förneka detta."

Dr Th. Chalmers: "Den ursprungliga betydelsen av ordet baptisma är neddoppning; och ehuru vi enser det som en likgiltig sak vare sig dopet förrättas på detta sätt eller medelst bestänkning, tvivlar vi likväl inte därpå, att det rådande dopsättet på apostlarnas tid var att bokstavligen neddoppa hela kroppen i vattnet."

"Det kan väl för den vetenskapliga exegesen anses som säkert, att det ej finnes ett spår av barndop i N.T.; alla försök att deducera det samma från instiftelseorden eller t.ex. från 1 Kor. 1:16 måste därför uppgivas såsom godtycklik konstruktion. Enligt 1 Kor. 7:14 är t.o.m. alla liknande slutsatser rent av omöjliga, eljest skulle aposteln ha grundat barnens *helgelse på det verkställda dopet* och ej på *deras gemenskap med sina troende föräldrar*: endast under förutsättningen att barndopet ännu ej fanns till har den apostoliska bevisföringen verklig slutgiltighet." (De protestantiska teologernas berömda uppslagsverk, Herzogs Realenzyklopädi).

"För antagandet att även barn döptes i den apostoliska tiden saknas alla säkra bevis. Alltid när man har sökt att ur Skriften framleta bevisande skäl för barndopet, har det varit förspild möda." (Prof. Drews).

"Påbudet om barndopet finns varken i Jesu ord eller på annat ställe i N.T., det har uppkommit först i andra och tredje århundrade." (Prof. Barth).

"Man är väl ändock berättigad att tillstå, att icke någonstades i N.T., icke heller i Matt. 28:19 barndopet finnes instiftat." (Prof. Frank).

Den troendes bekännelse

"Naturligtvis lät i den tiden endast sådana döpa sig, som trodde på Jesus Kristus, och barndopet fanns ännu ej till. Även i den efterapostoliska tiden hör vi endast om dop av vuxna." (Prof. Heitmüller).

"Bruket av barndop var främmande för denna tid. Icke endast det så sent

Hela den flitiga familjen Dahlberg (utom Katrin) rapporterar om arbetet i Norsjö i Brosalen. Fr.v. Amos som skrivit serien om barndopet Sandy och Alvar. David finns på Stocksätter, Sofi och Lilian på Gamla Bro.

Dagbok från bokcaféet i Norsjö

av Sandy Dahlberg

I DAG ÅKER jag i god tid till Åker-gatan 1. Jag är ledig från hemsammarittjänsten (hos min far) några dar.

I dagens tidning Norra Västerbotten står det en notis om att Norsjö har fått ett nytt kafé, så nu är det känt över vår bygd.

Vi har 20° kallt så jag får sopa rimfrosten av affischtavlan som talar om att vi har öppet mellan 11.30—14.00 (och även kvällstid när vi orkar).

Så går jag in och ordnar med brödet till kaffet och vänder skylten i fönstret där det står öppet.

Innan jag hinner låsa upp bultar det på dörren. Tre skolpojkar kommer in och vill fika. Jag hör hur dom utbrister oj då, för vi har fått en glasdisk för en ringa penning, den krossades i tusen bitar under transporten men nu har vi fått i nytt glas.

Så kommer en man från Malå, en grannkommun 5 mil från Norsjö. Sen kommer ytterligare två män. I regel rör sig samtalet om att det inte finns något kafé i Norsjö, bara ett mörkt hotell där allt är så dyrt. Förr fanns det 11 st här. Ofta var det någon som

förekommande bestämda omnämmandet av barndopet, utan också det långvariga motståndet mot detsamma talar för barndopets efterapostoliska uppkomst." (Prof. I. A. W. Neander).

"Tänker vi på hur det tillgick vid det urkristna dopet och jämför detta med förfarandet i vår nuvarande evangeliska kyrka, så framträder en betydande skillnad. De största förändringarna av de enstaka akterna är betingade av det i mitten av andra århundradet uppkomna barndopet." (Prof. A. Seeberg).

"Därför får dopet av det kristnas barn, om vilket det ej finnes ett ord i N.T., icke betraktas som en apostolisk institution, och så har det samma också redan tidigt och under ganska lång tid rönt motstånd." (Prof. Wendt).

Den oinvidde drar genast den slutsatsen, att dessa uttalanden har gjorts av män vilka bekämpar barndopet. Så är emellertid inte fallet. Samtliga här ovan citerade män tillhör barndöparnas egna. Deras uttalanden om dopet bygger inte på teologiska åsikter utan på historiska forskningsresultat.

Dopet är alltså en framställning av död, begravning och uppståndelse, och åskådliggör så på ett levande sätt vad som skett i människans inre väsende, när hon trodde och mottog Jesus som sin personlige Frälsare. I dopet bekänner den troende sin pånyttfödelse och sin tro på Jesus Kristus, och i brödsbrytelsen intar han sin plats som lem i Kristi kropp.

forts. nästa nr

öppnade sitt hem, man spelade t.o.m. fiol och underhöll hästkörarna som kom till byn. Ja, så var det förr...

Under tiden vi språkar kommer det in en förnäm dam från Luleå. Hon ser sig om och utbrister: Vad elegant ni har det här. Jag svarar att allt är så enkelt. (Hon upplevde säkert den rena atmosfären). Damen köpte te och smörgås för 4 kr. Under tiden spelar vi Varför bygger du Noa en båt? Midnattsropet känner hon sen förr.

UNDER DAGEN RINGER telefonen. Jag blir erbjuden att köpa möbler och konst. Sist ringer Amos från Udde-gruvan och frågar hur det går. Dom har börjat galla honom "krögare" nere i gruvan!

En god vän kommer in och kramar om mig och önskar lycka till, "All ära åt Gud". Ja sen kommer hyresvärdens fru med en hylla till diskmaskinen som vi bl.a. fått av dem. Tre arbetare kommer in och köper kaffe. Kl. är över 2 det är dags att stänga. Då kommer Harry han fyller 56 år i dag. Han är duktig hjälp när det gäller att gå ärenden så är han ju vår kolportör. 100 Midnattsropet går ganska snabbt att få ut! Jag läste i en gammal Evangelii Härold hur man bad till Gud om att få en cykel för att åka ut och sälja Härolden, man kände det som ett uppdrag åt Gud. Och Harry har verkligen kuskat på med sin moped.

BOKFÖRINGEN VAR DET ja. Det har David kunnat hjälpa oss med. Och Katrin har haft hand om reklamen.

Har tänkt på farmors förböner idag. Hon är 84 år gammal och troende sedan 8 års ålder.

Hela jorden är Herrens, det har jag ofta tänkt på när det kommit långväga gäster och inspirerat mig att fortsätta. Och han gör gärningar som väcker häpnad på jorden.

Här har många häpnat över att det med så enkla medel går att få fram en lugn, rogivande och rökfri miljö. En man blev så gripen att han utbrast: "Det är som att komma hem". Och varför skulle inte de kristna vara med och skapa en atmosfär som kan påverka folk åt ett annat håll med andra ord skapa ett annorlunda kafé.

TILL SIST STÅR det i Guds ord att vi skall vara stilla: Herren skall strida för oss och det har han gjort. Många har sprungit iväg från sin post innan segern har kommit. Men han som kallar på de ting som icke äro, har lovat att vart område vår fot beträder är vårt. Seger och Maranatahälsningar genom Sandy Dahlberg.

Vår adress är
Elektr. Amos Dahlberg, Åkarg. 1,
930 60 Norsjö. Pg 41 48 763.

PS. Får vi några medel över går det oavkortat till literaturredaktionen, DS.

ISRAEL:

Vi står inför slutet av ett 2000-årigt drama

Israel har ett jordiskt uppdrag och ett inomvärldsligt mål. Församlingen däremot har ett himmelskt uppdrag och himmelen som mål, sade Gunno Andersson under en mycket intressant bibelstudievecka tillsammans med syskonen i Örebro och Storå. Ämnet var Mellanöstern och profetian och det djupa allvar som ofrånkomligt är förknippat med detta historiska och nutida drama satte även sin prägel på våra samtal.

Gunno Andersson ledde de spännande bibeldagarna kring Mellanöstern i Örebro. Fr.h. lyssnar bl.a. Östen Dahlberg, Gustaf Tomasson och Axel R. Olsson från Storå.

Judarna och judendomen har genomsträvat hela världen, sade Gunno i inledningsmötena, och det faktum att de överlevt så många omänskliga kval i så många olika kulturer beror till stor del på den kärna av äkthet med en enkel livsföring som sökt sig bort från alla former av njutningslystnad. Och denna friska kärna är ingenting mindre än Guds eget ord förkroppsligat i ett folk. Kanske är det tack vare denna enkla livsstil som den materialistiska, västerländska kyrkan haft så svårt att övertyga judarna om den kristna tron.

I tidens begynnelse kallade Gud detta folk genom en enda man, Abraham, för att de genom sina öden skulle peka på Gud själv. Judarna är alltså ett utvalt folk och ett annorlunda folk och de olika perioderna av deras historia har ett gemensamt att de alltid varit ett problem för omvärlden.

När de under vårt århundraden levde i diasporan, förskingringen efter Kristus, blev de ett stort problem för många nationer. Och när de idag intagit och befestat sitt land är de ett ännu större problem. Palestina frågan ett internationellt politiskt dilemma.

KORT BLOMSTRINGSTID

Israel föddes i egyptisk fångenskap och i slaveriet under Farao växte drömmen landet allt starkare. Ungefär 1500 år f. Kr. ställer Gud fram Mose som ledare för den begynnande frihetskampen. Den blev kort men intensiv och efter en serie av gudsingripanden möter vi ett folk på marsch genom öknen på väg mot Kanaan. Under ökenvandringen möter judarna sin Gud på ett nytt sätt men de möter också sig själva. Där fick de sin Torah boken som följt dem genom alla generationer.

I landet upplevde judarna en kort period av trygghet och de kungar som avlöste domarna främst David och Salomo förde landet fram till högstående kultur. I Jerusalem fanns templet och den fullständiga unika gudstjänsten. En stark krigsmakt gav säkerhet åt folket och kung Salomo förde en politik och utvecklade en prakt som lät tala om sig i hela världen. Men under denna tid

begynte också en förödande uppluckring inifrån. Israels glansperiod blev kort. Snart låg landet delat i norra och södra riket. År 932 f. Kr., deporterades norra riket till det mäktiga Assyrien.

Södra riket rönt samma öde och vi kan läsa i profeten Jeremia där den andliga och sociala nöd som avlöste välstånd och högmod.

Från fångenskapen i Babylon återvände en kvarleva som byggde upp templet under Nehemjas ledning. Men från år 445 f. Kr. är det, med profeten Malaki tyst i Israel ända fram till Johannes döparen.

DIASPORAN

Olika imperier i Orienten ockuperar i tur och ordning löfteslandet. Och när Jesus från Nasaret träder fram är det romariket som intagit Davids stad, och innan hans landsfränder överlämnar Guds smorde i romarnas händer utta-

rusalem som slutar i Jerusalems förstöring år 70 e. Kr. Evangelium om frälsning i Jesu Kristi namn går så ut över hednavärlden och även Jerusalem upplever en kort period av väckelse. Men år 66 förekommer ett uppror i Jerusalem som slutar i Jerusalems förstöring genom general Titus år 70. En miljon judar dödades i denna fruktansvärda katastrof som Jesus så klart förutsagt. Israel är stängt. Judarna sprids som agnar ut över hela vår jord.

Mitt i den förnedring som diasporan innebär ser vi dock hoppet om landet tänds, där de lever hopträngda och diskriminerande. De sjunger om Sion och Jerusalem. Den alltmer maktberusade kyrkan stod under denna tid för mycket av det judehat som kom att främst få Europa som skådeplats.

SIONISMEN

Längtan efter landet som de genom flitigt studium av profeterna är fullt förvissade om att återfå, växer sig allt starkare genom seklerna och vi kan se, säger Gunno, att den franska revolutionen också innebar en islossning för judiska frihetstankar. Långt ifrån alla av dessa strömningar hade religiös prägel. Man kan snarare säga att de socialistiska idéerna översattes till sionistiska.

Men det var på 1700-talet och det var först under nästa århundrade som Sionismen skulle träda fram inför en hel värld med deklarationer: Vi söker ett land, under sionistkongressen 1897 i Basel. Och de fick sig många landsändar angivna och accepterade även tanken om en judisk stat i Afrika. Men så var det inte sagt i det profetiska ordet och så blev det heller inte. Palestina, Kanaan, var platsen som Herren hade utsett till Abrahams säd och efter 1:a världskriget öppnades ökenremsan utefter Medelhavet genom Balfordeklarationen. 1922 bekräftades detta i dåvarande NF.

Men redan under 1880-talet hade Palestina invaderats av europeiska judar. De som kom först började bygga upp samhällen efter feodalt mönster. Nästa invandrarvåg var demokratisk och under våra förhållanden i oländiga trakter växte kibbutzerna upp som små, självförsörjande enheter — de första, friska cellerna i den nya nationen Israel.

TILL LANDET

Med den judiska invandringen gick långsamt. Det var idealisterna som först bröt upp. De som nått en hög ställning i samhället, genom en delvis nyare syn på judarna, hade svårare att rycka upp bopålar. Om det judiska återintåget i Is-

rael i modern tid, finns en rad förutsägelser i Guds ord med en exakthet och detaljrikedom som utgör ett gripande bevis för att Israels Gud följer sitt folks kamp genom de blodiga seklen.

Vi håller oss till Jesaja, Jeremia och Hesekiel (vilket vi kan slå upp och läsa själva: Jesaja 2:2, 3 9:1—4, 10:20—30, 11:10—12, 19:22—25, 27:12—13, 32:14 18, 43:1—11, 60:4—12, 66:7—18, 20. Jeremia: 31:27, 32:42—44. Hesekiel: det 36:e kapitlet. Hes. 38:39 talar även de sitt för oss så ofattbart realistiska språk om Gogs härnadståg).

Bibeln talar även om olika skeden i invandringen. Först sänder Herren locktoner som drar folket till landet sedan talas det om jägare som utför sin fruktansvärda uppgift. I och med detta ligger det nära till hands att nämna namnet Hitler och vi är då inne på vårt århundrades mest förnedrande ögonblick när nazismen iscensätter den slutgiltiga lösningen på judeproblemet. Även under 2:a världskriget spelar alltså judarna en av huvudrollerna.

JAKOBS NÖD

Redan under inledningen talade vi om det framtida Israels gränser, så som de står tecknade bl.a. i 1 Mos.: 15:18. De var alltså klart bestämda redan vid Abrahams kallelse. Men ännu är inte detta land i judarnas händer och de kommer inte att få det utan blodutgjutelse. Detta förebådar att ytterligare en lidandes period återstår för Israel och vi står nu inför den tid i bibeln som kallas Jakobs nöd. Kampen för landet där vilddjursländerna, stater som vi varje dag hör talas och läser om, skall slå Israel i hat mot Gud själv. Detta väntar oss. Det kommer snart att ske i den politiska verklighet som vi rör oss.

LAMMETS BRÖLLOP

På söndagens förmiddag var vi framme vid profeten Daniel och den 70:e årsveckan.

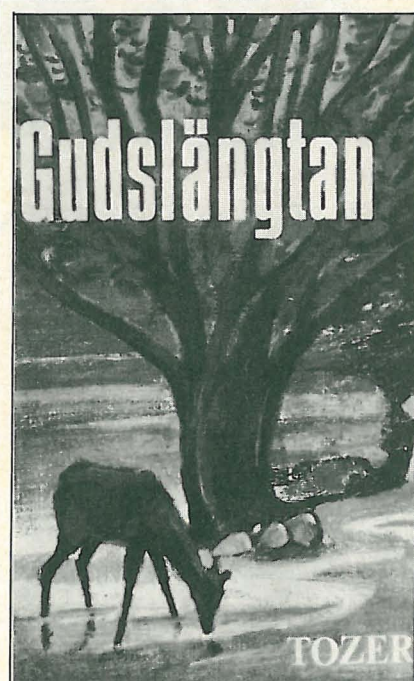
— Här sammanfaller Jakobs nöd med Lammets bröllop, sade Gunno. Och församlingen måste därför stå inför sin uppräckelse i skyn. Därför att när Kristus avslutar striden i och med sin andra tillkommelse, skall han ledsagas av sin brud. Församlingen kommer från det nya hemmet som under hela hennes tid på jorden varit slutmålet. Jesaja säger i 26:30 "Välän då, mitt folk, gå in i dina kamrar och stäng igen dörrarna om dig; göm dig ett litet ögonblick, till dess att vreden har gått förbi."

Detta är vårt hopp. Hela den hedniska världen är inbjuden till denna frälsning genom Jesu död och upp-

ståndelse. Och det är församlingen som fått uppdraget att förkunna den. Vi som varit med att föda fram väckelseropet Maranata — Jesus kommer måste vi inte förvillas i vår kallelse. Det finns en oerhörd frestelse för församlingen idag att se enögt humanistiskt och politiskt på såväl frälsningsfrågan som mellanösternproblematiken. Men både Israel och församlingen skall, på ett övernaturligt, gudomligt sätt frälsas. Var och en i sin ordning. Amen.

Referat:

Lars Andersson

Evangelisationsbok!

Pris 10:—

Sänd mig mot pf.

Namn

Bostad

Postnr

Postadr

MR:s Bokförlag

Järntorgsgatan 7

703 61 Örebro

Världen idag

Foto: Per-Arne Imsen

VATIKANEN VACKLAR

■ Kan en god katolik också vara en god socialist? Ja, det trodde 70 procent av dem som tillfrågades av Vatikanens radikala veckotidning *Famiglia Christiana*, rapporterar Expressens rom-korrespondent.

Siffrorna måste ha varit minst sagt chockerande för den sjuke, snart 80-åriga påven Paulus och de visar något av den kris som idag skakar det katolska imperiet där höger- respektive

vänstergrupper inte ens drar sig för rena personangrepp mot den bräcklige påven.

I Frankrike växer en allt starkare, reaktionär rebellrörelse fram, vars ledare direkt anklagar Paulus för förräderi mot katolicism genom att "öppna för marxister". Bakom sig har den franska rörelsen penningstarka, konservativa grupper i Tyskland och Schweiz.

Och från Roms fattigkvarter leder ex-biskopen Don Franzoni kampen "för en folklig kyrka utan pomp och ståt". Den kommunistiske ex-biskopen är idag en symbol för den framväxande rörelsen "Kristna för socialismen", ett slags katolskt International för kämpande kristna marxister.

Från båda dessa håll kommer idag kraftiga angrepp riktat mot påvetronen. En av påvens närmaste säger:

— Påven är intellektuellt liberal och idag på offensiven mot alla nya idéer både från höger och vänster.

Krisen, som betecknas som den värsta i modern tid, bottnar i att Vatikanadministrationen inte förmår ena fronterna.

När det gäller påvens inställning till kraven om att vatikanens oerhörda rikedom skall fördelas till de fattiga enligt evangelierna sägs det att han tvekar och att hans politik är konservativ. Alltnog:

— Vatikanen darrar som aldrig tidigare i historien, skriver en politisk veckotidning i Italien.

Det sorgliga med dagens "reformation", är att den hela tiden utgår från de politiska lägren. De s.k. protestanterna världen över har alltsedan den karismatiska rörelsens framträdande icke upphört med att kasta längtansfulla blickar mot Rom. När kommer en samlad, på Nya Testamentet baserad, uppgörelse med skökoinstitutionen från det hållet? ■

Efter Kissinger

■ USA:s nye utrikesminister, Currys Vance har nyligen återvänt från sina första sonderingar i Mellanöstern. Vance har redan gjort klart att konfliktlösningen kommer att bli en långt utdragen process.

Efter att först grundligt satt sig in i Israels ståndpunkter på ort och ställe för Vance till det andra lägret för att bl.a. "på djupet" ta reda på vad de arabiska ledarna avsåg med "slutgiltig fred".

Innan han lämnade Israel var han klart medveten om att Israel under alla omständigheter motsatte sig en palestinskt ministat utefter gränsen till Jordanien. Och vad menade Israel med "osäkra och fria gränser".

— Skall det ske med internationella/amerikanska garantier? undrade Vance som gjorde ett intryck av att vara sin impulsiva och repliksnabbe företrädare Henry Kissingers direkta motsatts. Vance talade mindre men antecknade dessto mer. ■

Bränd pop

— Världslig musik är giftig, sade några kristna ungdomar i USA som ville göra en brasa på sina popskivor.

— Nej, sade brandkåren, röken från vinylplattorna är ännu giftigare! Så ungdomarna brände bara omslagen och trampade istället sina skivor i bitar. Det har blivit populärt bland kristna ungdomar i USA att göra stora bål på grammofonskivor med världslig musik, saxar vi ur Missionsbanerat. ■

Lära för livet

— Jag anklagar! säger Carin Mannheim till Röster i Radio/TV med anledning av sin serie om skolan *Lära för livet*. I serien möter vi elevernas katastrofala håglöshet och brutalitet kontra de hjälplösa tonårsföräldrarna och maktlösa lärarna.

■ ■ ■

— Religionsundervisningen kan väljas ut och eleven kan få den utbildningen i hemmet, sade statsminister Fälldin i TV nyligen.

Och Olöf Palme, en av skaparna av nuvarande skola fyllde i:

— Föräldrarna kan konfessionsmässigt (=trosbekännelse, lära) undervisa sina barn i kristen tro i hemmet.

— Men jag tror inte de tar någon skada av det som sägs i skolan...

Vad händer i Norge?

■ Vad händer i vårt grannland Norge kan man fråga sig sedan landets pingstherdar samlats till överläggningar för eller emot det världsvida missionsprojektets Troens Bevis med dynamiske Aril Edwardssen som ledare och Sarrons dal som huvudsäte. Resultatet av detta något märkliga möte räknar vi med att kunna presentera i något av de kommande numren av MR. ■

Kyrkor på väg...

■ Det är viktigt att samfunden och kyrkorna nu visar sig så rörliga och elastiska att de vågar vandra vidare och vågar etablera sig på ett sätt just som "ett folk på väg", skriver Erik Sollerman i en nystartad serie ledare om V77 i MB. Vidare, ett folk i rörelse mot framtiden och på rörelse in i samhället och ut i världen.

Visst är det ett äventyr inte bara för enskilda utan också för kyrkorna själva, slutar Sollerman. ■

Aldrig sekt...?

■ Vårt pluralistiska samhälle erbjuder medborgare och andra religionsfrihet. På gott och ont. Men litet på sidan om bedriver den kristna rikstidningen Dagen ett helt privat utrotningskrig mot allt som kan stämplas sekt. Denna gång är det Tongil-familjen som drabbas. Sekten som har som mål att ena alla kristna och sägs bekämpa kommunismen. Men även en företeelse som Tongil-familjen består av människor av kött och blod. Människor som kanske inte känner sig riktigt hemma i de stora "folkreligionserna" som aldrig varit sekt? ■

en **VARNING FÖR**
Tongil-Familjen!
Icke kristen sekt
med politiskt syfte

Tongil-Familjen, den svenska grenen av Unifamiljen, har gått ut med en lång presskampanj i Dagens Nyheter, och dess grundare pastor Moss, som är medlem i Svenska kyrkan, har blivit utslutad från kyrkans medlemsskara.

PILGRIMSSKOLAN

forts. från sid. 5

jordens hårda, döda och förtorkade ökenvärld.

Maranatafolket har alltid hållit kollisionskurs med samhället. Samhället har försökt suga upp alla livsyttningar och försökt omforma dem att smälta in i världsordningen. I samhället verkar man för den här tidens värden: Kultur, utbildning, karriär, makt, pengar och andra materiella värden.

Den som är född på nytt och har ett levande maranatarop i sitt hjärta, räknar först och främst med den tillkommande tidsålderns krafter och värden: "Söken först efter Guds rike och hans rättfärdighet..." och: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?"

Då blir tillvaron i tiden bara en episod, en pilgrimsfärd. En resa, där det är oändligt viktigt att vara på rätt väg. Att lägga av allt som vill vara till hinder. Att livnära sig med livets ord. Att bevara sinnet rent. Att vara obesmittad av världen.

Det finns inget alternativ till karriären och maktkampen här i världen. Den som vill vara Jesu lärjunge, måste gå dödens väg. Allt självförverkligande är dödsdömt. Till och med försöken att sola sig i sina barns prestationer och framgångar.

Detta är Pilgrimsskolan. Och den kan inte börja på någon annan plats än i hemmet. Det hem där föräldrarna inte vågar sända sina barn till denna världens och statens institutioner för barnpassning och fostran. Pilgrimsskolan innebär att leva i en situation utan alternativ. Pilgrimsskolan är tillvaron för den som inte vågar beblanda sig med världen. Som inte vågar med tanke på världens makter och med tanke på den lön som väntar den som håller sig obesmittad av världen.

I Pilgrimsskolan är målinriktningen först och främst fostran att vara ett vittne, en martyr och pilgrim i världen. En skola, där eleven får lära sig Guds Ord och dess praktiska tillämpning. Praktisk undervisning om hur man kan frigöra missionsmedel. Kapitalet sitter i våra händer — lönen består i människor som blir räddade för evigheten.

Det förstår var och en att en sådan skola aldrig blir erkänd i samhället.

Det bör vara varje förälders plikt och självklara förmån att fostra sina

barn efter de normer man själv funnit vara riktiga. Speciellt kristna föräldrar tycker man skulle känna ansvar, och uppleva det som en oerhörd rikedom och förmån att leda sina barn in på Livets väg.

Men även i våra led märker man hur föräldrarna allt mera viker undan och påverkas av modern, antikristlig barnpsykologi — en psykologi som är avlad och född av avgrunden. Barnen måste växa upp utan auktoritetsskyddet från föräldrarna. De får driva omkring, påverkade av kamrater, massmedia och moderiktningar i tiden.

Det är kanske så, att föräldrarna har så mycket intresse för sin egen komfort, sitt självverkligande, att de är tacksamma för den hjälp samhället erbjuder i barnpassning och fostran.

Innerst inne kanske ett dåligt samvete gnager. Det gör att föräldrarna sedan, när barnen vägrar acceptera sina föräldras tro, inte med frimodighet kan tukta och leda sina barn. Och då är det också i de flesta fall för sent. Barnen är uppköpta av samhället genom barnbidrag, barndaghem, lekskola och grundskola. De är helt besjälade av anden i tiden. Deras personlighet är nedbruten, och massmänniskan danad. Människan som saknar själ... Och då är det för sent att försöka dra barnen till Guds hus.

Jag är ogift, och har inga egna barn att fostra och på så sätt kunna vara föredöme för andra föräldrar. Detta faktum har en ganska lång tid hindrat mig från att sjunga ut. Men än om det är en barnlös kvinna som skrivit den här urladdningen, tror jag att bibelordet "Jubla du ofruktsamma, du som icke har fött barn; brist ut i jubel och ropa av fröjd, du som icke har blivit moder. Ty den ensamma skall hava många barn, flera än den som har man, säger Herren" äger sin tillämpning också för mig.

Jag har fått ta del i andligt havandeskap och födsel för ett flertal av maranatabarnen. Men när det gäller deras andliga fostran, får jag ofta vanmäktig stå bredvid med värkande moders hjärta och se hur biologiska föräldrar till barn och ungdom jag varit med att föda till Kristus, inte vill förstå att barnen är på väg att tyna bort och gå under.

Föräldrar! Vi väntar på er! Pilgrimsskolan har börjat, men den måste fortsätta och utvecklas. Föräldrar! Vi efterlyser DESPERATION!

MARANATA — JESUS KOMMER!

Hur lång tid har vi på oss?

Sprid evangelium genom Midnattsropet!

Tag hem 5- 15 eller 50
exemplar var 3:e vecka

Betala när inbetalningskortet kommer. Oförändrat pris 1977	Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer		☐ kvartal	12:--
			☐ halvår	23:--
Prenumerationspriset är: Helår 45:--, halvår 23:--, kvartal 12:--. Lösnummer 2:50. Till Finland, Norge och Danmark är priset det- samma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmis- sionen mottages med tack- samhet. Postgiro 57 16 20-4.	☐ Är ny prenumerant		☐ helår	45:--
	☐ Ja, jag vill bli kommissionär Jag tar ex av Midnattsropet t.v.			
	Efternamn		Förnamn	
	c/o			
Gata, Box, Postlåda etc.				
Post-nr		Postanstalt		

Sänd in kupongen till Midnattsropet, Box 344, 101 24
Stockholm 1. Eller ring 08/23 52 30. Tala med Viveca Jillker
eller Britt Viklund.

MYRHULT...

forts. från sid. 11

vårt förmenande områden, där det är vanligt att tala om mänskliga fri- och rättigheter. Det gäller helt enkelt vår rättsäkerhet.

Om det på ett tidigt stadium var fråga om att få ett misstänkt bulvanförhållande upplöst, hade det då inte varit tekniskt och formellt möjligt att informera kontrahenterna om Lantbruksnämndens bedömning av arrendekontraktet, innan åklagare förordnades och talan anhängiggjordes mot Gustav Larsson?

För Gustav Larsson är denna väl genomtänkta och prövade handling ingen vanlig affärstransaktion. De yttre arrangemangen är för honom av

helt underordnad betydelse. Han identifierar sig med sina trossyskon och inkarnerar Kristus. Det växer fram till ett trosoffer med genuin inlevelse, och för sådana ger det inte utrymme för manipulationer. Arrendekontraktets tillkomst bär huvudsakligen undertecknad ansvaret för, och dess formuleringar eller profil skall inte belasta den man, som är redo ge allt för en sak han tror på. Hans beslut står därför fast, vilket han en gång för alla har befast i ett testamente. Vi finner det mer än anstötligt att det moderna samhället med bristfälliga stöttor av paragrafer från en annan tid avsedda att beivra helt andra förhållanden, skall bestraffa honom med rättsliga repressalier för hans svårighet att hitta lämplig juridisk form att förverkliga sitt ärliga livs ädla målsättning.

Formellt är Gustav Larsson ensam och suverän ägare och reellt initierar, leder och beslutar han om hela jordbruksfastighetens drift. Den dominerande huvudmannen, som kan utöva press på den lagfarne ägaren till jordbruksfastigheten existerar i detta fall inte i sinnevärlden.

Arrendetidens längd sammanhänger med projektets helt speciella karaktär som restaureringsprogram på sikt.

Den låga arrendeavgiften kompenseras mer än väl genom de tjänster och arbetsinsatser storfamiljens medlemmar är beredda att tillsammans med Gustav Larsson utföra på gården.

De utvidgade förmåner Pilgrimstjänst tillerkänts i rätten att avverka och avyttra skog har motiverats med att medlen skall disponeras för två angivna ändamål, nämligen för det första att reparera och förbättra byggnadsbeståndet, lösa vissa sanitära angelägenheter, samt iordningsställa samtliga arealer för odling. För det andra skall eventuellt överskott oavkortat tillfalla Pilgrimsskolan.

Det är tro och ädla motiv som ligger bakom drömmar planer och gärningar på Myrhult, och vi har sett det som en ynnest och en skyldighet att ställa upp tillsammans med Gustav Larsson för att till allas bästa väcka liv i det lilla lantbrukets slumrande resurser. Kan det gagna något samhälleligt syfte, att detta spolieras under Gustav Larssons livstid? Arrendekontraktet har inte tillkommit för att kringgå någon förbudslagsstiftning, och vår uppfattning är oförändrad den, att de punkter i arrendekontraktet som påstås indicera ett bulvanförhållande, kan omprövas.

Stockholm den 20 februari 1977

För Pilgrimstjänst

Finn Arne Imsen

Box 344, 101 24 Stockholm

Tel. 08/23 52 30

Vid besök i huvudsta'n står

PILGRIMSHEM

ALLTID ÖPPET

Trivsamma och billiga rum
mitt i centrum.

Cafeteria - fyndshop - läsrum

Kristen regi.

Gamla Brogatan 27

Tel. 08/23 52 30

Påsk 77 konferens

Välkommen till **GAMLA BRO**, Gamla Brogatan 27 Stockholm

**7-11
april**

Skärtorsdagen

19.30 Getsemanestund

Brödsbrytelse

Påskafton

16.00 Informationsmöte

19.30 Väckelsemöte

Långfredagen, Påskdagen och Annandag påsk

11.00 GUDS ORD FÖRKUNNAS

19.00 Väckelse-, befrielse- och uppbyggelsemöten

Långfredagen och Påskdagen

15.00 Broder D. W. SPAINE-YOUNG från Sierra Leone

Angelägna och betydelsefulla MISSIONSMÖTEN

Övriga vittnen: ARNE IMSEN, Östen Dahlberg, Per-Arne Imsen, Carl-Georg Rognstad, Folke Jacobsson, Gunno Andersson m.fl. Vänner från storfamiljer och församlingar från hela landet deltar.

Hela huset GAMLA BRO står till förfogande — med nyrenoverade rum på resandevåningarna, matsal och samlingssalar mitt i Stockholms centrum. Välkommen.

För information, logi m.m. ring 08/23 52 30 tala med Bo Höglander eller Ulla Johansson, eller skriv till Maranataförsamlingen i Stockholm, Box 344, 101 24 STOCKHOLM.

KOM MED OCH LOVA HERREN FÖR HANS VALDIGA GÄRNINGAR

Inbjudare: Maranataförsamlingen i Stockholm.

Afrikabesök i konferensen

Under tre veckor i april får Maranataförsamlingarna i Sverige besök av en broder från Sierra Leone, ett litet land på Afrikas västkust. (Se kartan). Vår broder heter D. W. Spaine-Young är lärare, men samtidigt föreståndare för en liten grupp pingstvännen i en förortstad till huvudstaden Freetown.

Arbetet som vår broder förestår är inte äldre än 6 år. Under den tiden har arbetet växt, människor har blivit frälsta och döpta i den Helige Ande. Vår broder Spaine-

Young har fått många förfrågningar från olika missionsällskap att de skulle etablera kontakt, men han har upplevt att han inte skulle göra det.

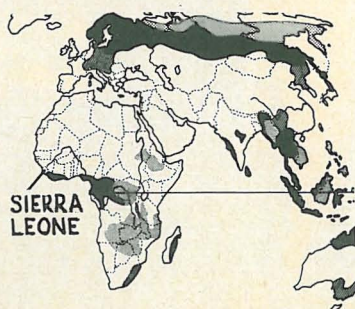
Genom sin bror som studerade vid ett bibel-college i Belgien fick han istället kontakt med Maranataförsamlingen i Stockholm. Brodern, det är Solomon Young, som var här på besök förra påsken, hade skickat ett brev just hit till oss p.g.a. kontakter han hade fått av ungdomar som hade varit i Sverige på besök, och där träffat flera ungdomar från församlingen ute i evangelisationsuppdrag.

Vi tror att den här missionskontakten kan bli upptakten till en rik och fruktbar verksamhet. Låt oss därför vara angelägna om att bedja för vår broders besök här i Sverige.

Förutom Stockholm kommer också Örebro, Lidköping, Göteborg, Halmstad m.fl. platser få besök av broder D. W. Spaine-Young. Välkommen till påskkonferensen i Stockholm den 7—11 april 1977.

FAKTA OM SIERRA LEONE

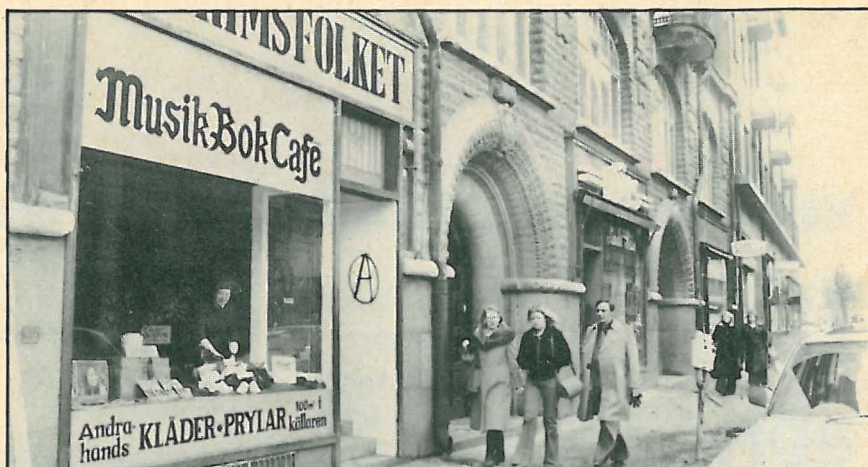
Sierra Leone är beläget på Afrikas västkust mellan Liberia i söder och Guinea i öst och norr. Yta: 72.000 kvkm. 1963 hade landet 2,2 miljoner invånare. Huvudstaden Freetown grundades i april 1961. Landet är ett bergigt område med tre fjärdedelar av landet är tropiskt skog, palmträd, krom

För evangelisk musik och litteratur

● NYKÖPING Blommenhof

611 00 NYKÖPING
Tel. 0155/883 53

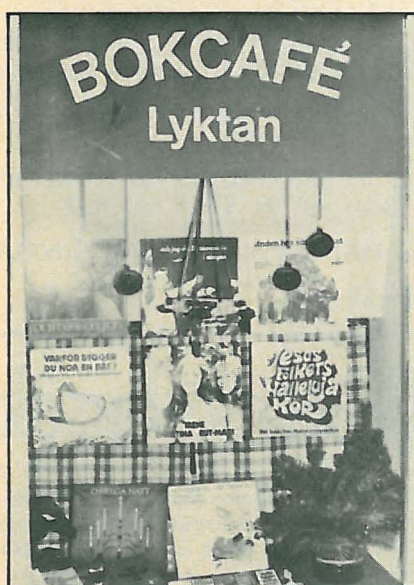

● ÖREBRO

Järntorgsgatan 7, 703 61 Örebro
Tel. 019/12 24 24, 14 84 35

● LIDKÖPING KLARA TONER

Skaragatan 10
Tel. 0510/282 17

● HALMSTAD

Lyktan Bankgatan 6

● STOCKHOLM KLARA TONER

G: la Brog. 27
Stockholm T-Centralen
Tel. 08/23 52 30

● NORSJÖ

Bokcafeet
Åkargatan 1
930 60 NORSJÖ
Tel. 0918/109 49